

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 224 - Any XIX

OCTUBRE de 1982

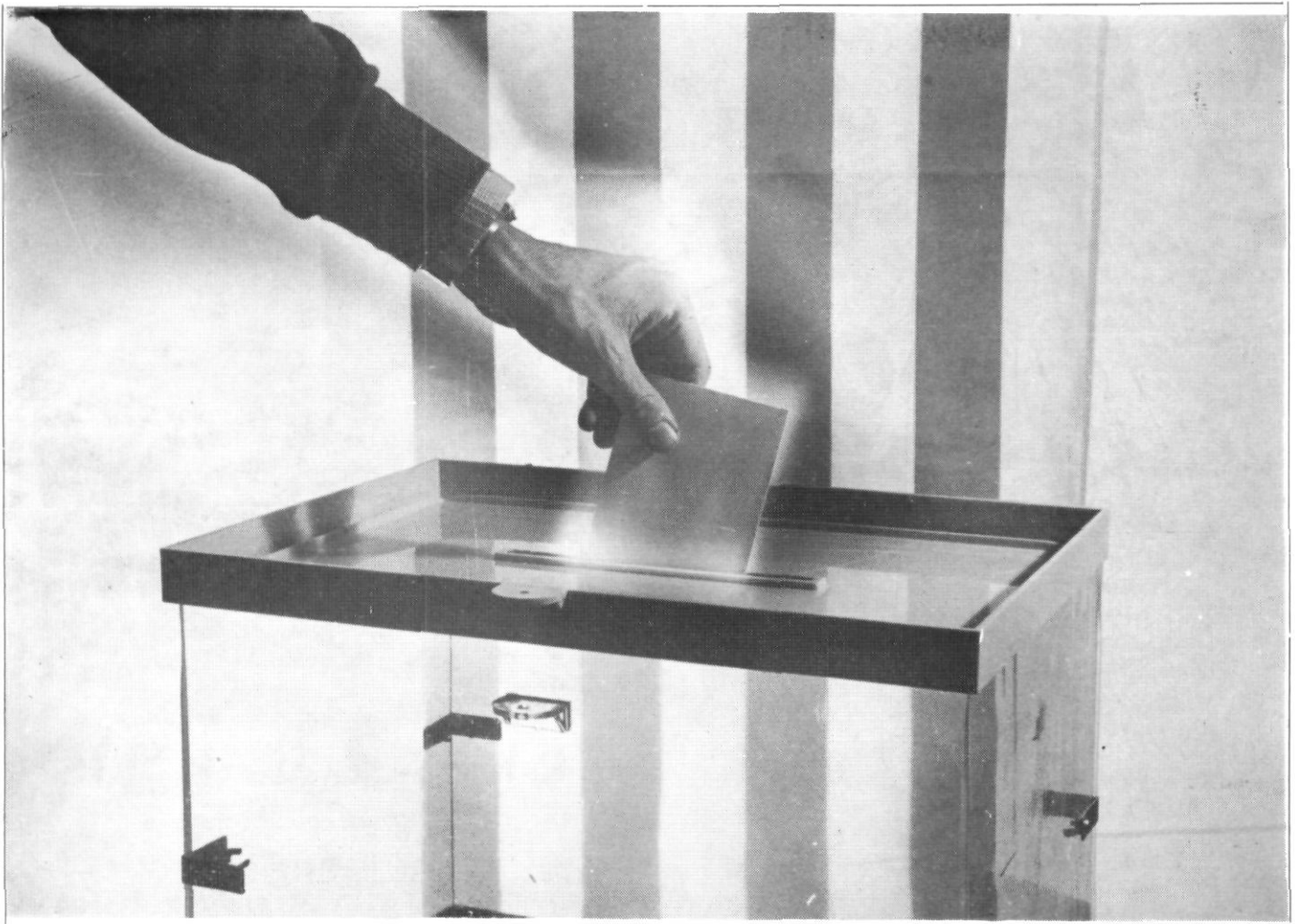

Foto: R. Creus

**El pensament en Catalunya ha d'ésser present
en el moment d'emetre el nostre vot el dia 28**

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Jaume Cuna, Josep M.ª Lluç, Pere Mora, Jordi Padullés, Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan Puig i Rosa-Mari Sera

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Pauli Ribera, Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.

Estranger 700 ptes.

Número solt 55 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina 5000 ptes. al mes

1/2 » 1500 »

1/4 » 750 »

1/8 » 400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arriben a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

El lector opina...

Balaguer, 20 de setembre del 1982

Sr. Director de «Sió»:

Li pregaria la publicació a la revista de les següents paraules:

Amics lectors, redactors i col·laboradors de «Sió»:

Darrerament he deixat de col·laborar, com ja deveu haver constatat, a la nostra estimada revista. Raons personals m'ho han fet impossible.

Avui per motius professionals visc a Balaguer, d'on sóc fill. Es per això, que després de gairebé 5 anys, si no recorde malament, de col·laborar mes rera mes al «Sió», em veig en el convenciment de dir-vos adéu com a col·laborador, però no com a lector i seguidor de la Revista i del poble d'Agramunt. Prop de 6 anys de viure amb vosaltres m'han tornat una mica agramuntí. Del vostre poble en servaré molts bons records i amistats. El fet, però, de no viure i treballar entre vosaltres em deslliga del vostre tarannà quotidià. Les meves paraules deixarien de tenir aquell contacte i caliu directe i personal que hi ha d'haver, en una revisa de les característiques de Sió, entre els lectors i els redactors i col·laboradors.

Voldria expressar, com a comiat, la meua felicitació a tots aquells que fan possible aquesta revisa, orgull del poble d'Agramunt i una de les més antigues i constants de Catalunya.

Per molts anys i endavant, amics de Sió.

MIQUEL AGUILA i BARRIL

Aquest any farà 18 anys...

— que es va posar en escena per un grup de jovent de la Vila, l'obra de la HIDALGA DEL VALLE.

— que entre els acords de més interès en les últimes sessions de la Corporació Municipal es va autoritzar el Sr. Batlle-President de l'Ajuntament per gestionar, prop de la Caixa de Pensions per la Velleja i d'Estalvi, la construcció d'un grup de vivendes.

— que les previsions meteorològiques —científiques i populars— no presagiaven res de bo durant els primers dies de març. Per això no es van atrevir a qualificar d'inesperada la nevada que va caure la festivitat de Sant Tomàs d'Aquino. La nevada va arribar a deu centímetres d'espessor i va desaparèixer en menys de 48 hores.

Qui va anar una mica despistat va ésser un pardal primaveral —una puput— que algú va veure al Passeig, corrent sobre la neu.

— que des de feia un temps es venia observant importants reformes en diversos establiments comercials de la localitat: vitrines noves i millor presentació. Tot això era un exponent de l'etapa d'expansió que estàvem vivint.

P. SOLANES

Classes d'Anglès

Nocturnes bi-setmanals

Lloc: Col·legi Immaculada, per adults i nens i nenes a partir dels 7 anys.

Inici del curs: dia 5 d'octubre.

Per a més informació i inscripcions:

Tel. 310294, o bé el mateix dia 5

AGENDA

SETEMBRE

dimarts, 14 — ROBATORIS

Segurament pensant que aquests passats dies de la Festa Major eren els ideals per fer-ho, aquests enamorats del que no és seu, han entrat en diferents indrets de la vila a robar, sortosament amb no massa fortuna per a ells, però sí amb les conseqüents molèsties i danys materials per als propietaris, a més del que s'han emportat. Els perjudicats han estat: la Creu Roja, la fàbrica de torrons Vicens-Bonet, S.A., la fàbrica de farines R. Roca i una casa particular.

TRINXERAIRES

També aquest tipus d'«animalons» han fet de les seves aquests dies. Ja s'han estrenat les Escoles Noves, embrutant una paret amb inscripcions amb fang. També han embrutat tres dels murals realitzats el passat diumenge al camp d'esports. I s'han emportat una vuitantena de bombilles de colors, de les penjades al passeig per donar llum, amb motiu d'aquestes festes.

divendres, 17 — PROPAGANDA

Han estat matiners en fer-ne —de les properes eleccions— els del PCC (Partit Comunista de Catalunya), amb profusió de cartells empegats en diferents indrets.

diumenge, 19 — ELECCIONS

Repasant les llistes —als diaris— de les diferents opcions que es presenten a Catalunya per a les properes eleccions del 28 d'octubre, hi hem trobat dos agrumuntins i un col·laborador de SIO, tots ells a la llista del PSC (Partit dels Socialistes de Catalunya). Es tracta de Josep Ball: primer a la llista del Senat per Lleida, Josep M.ª Triginer: cinquè a la llista del Congrés per Barcelona i Miquel Aguilà: tercer a la llista del Congrés per Lleida.

REPARTIMENT DE PREMIS

Aquest migdia, al Museu i per autoritats locals, s'han lliurat els premis als cinc primers guanyadors de la IV Pintada de Murals, celebrada aquesta passada Festa Major, també hi ha hagut obsequis per a la resta de participants.

CASAL AGRAMUNTI

Malgrat de tractar-se d'un acte gratuït per als Socis d'aquesta entitat, poca gent hi ha acudit (un centenar entre petits i grans) aquesta tarda i a la sala-teatre, per presenciar l'espectacle infantil a càrrec del grup d'animació «Bambis».

FUTBOL

Aquesta tarda i davant del seu públic, s'ha estrenat el flamant C.F. Agramunt-B —que milita a 3.ª Regional—, i per millor celebrar-ho, amb victòria sobre el C. F. Tàrrrega.

En aquesta temporada de futbol 82-83, són tres els equips d'Agramunt que juguen en les categories de: 1.ª i 3.ª Regional i Juvenils.

dilluns, 27 — MES TRINXERAIRES

Nous actes d'incivisme han estat detectats a les Escoles Nacionals —tant a la vella com a la nova— aquesta darrera setmana, amb diferents danys materials.

Investigats els actes, s'han trobat els culpables; es tracta d'una colla de set o vuit xavals de la vila, de deu a catorze anys, als que esperem que se'ls faci entendre que aquestes actituds, no són precisament per guanyar premis de ciutadania.

dimecres, 29 — CARRETERES

Hem llegit al diari AVUI, les obres que s'iniciaran abans del 1983 a la xarxa viària catalana, i dins les millores a trams de carreteres de les terres de Ponent, nosaltres hem de destacar que s'arranjarà un quilòmetre de la carretera C-240, entre Agramunt i Tàrrrega, amb un cost de més de vint-i-dos milions de pessetes. S'ha de suposar que es tracta de treure els revolts i canvi de rasant perillós, que hi ha a partir de la desapareguda casella de caminers, a l'altura del trencant cap a Montfalcó.

EDITORIAL

Per Catalunya!

No podem excusar-nos-en. De nou ens demanem que ens manifestem en l'elecció dels qui per una altra temporada deuen llestar-nos el pa. El pa ideològic s'entén, puix que el de farina ja són figues d'un altre paner.

I de nou se'ns presenten els dubtes. A qui afavorim amb el nostre vot? Ja fa dies que ens cauen al damunt ja sigui per la televisió, la ràdio o bé la premsa escrita, els rosaris programàtics de les diferents opcions polítiques que ens ofereixen els capítols de torn.

Tots ells (o gairebé tots), ens semblen respectables pel que fa a possibles arranjaments dels greus problemes que pesen sobre la comunitat estatal i, per tant, no volem posar-nos-hi. Que cadascú es decanti per allò que millor li vagi.

Només un suggeriment, però, ens permetem fer: que es tingui en compte, a casa nostra, que els diferents plantejaments ideològics que es formulen a nivell de l'estat hi són també representats per agrupacions o partits polítics que es defineixen com a genuïnament catalans. I aquí sí que ens atrevim a fer unes certes distincions sempre tenint en compte, naturalment, les declaracions dels responsables que ens han arribat a les oïdes.

Fixa't, amic lector, que n'hi ha que es manifestin com a gran defensors de la nostra manera d'ésser, de la nostra parla, de la nostra cultura, de la nostra identitat...

Uns altres no fan tants esforços en definir-se com a defensors de tot això. Són simplement com nosaltres i ens fan saber, únicament, els matisos del per què de la seva voluntat de govern, de comportament, d'encarar-se amb problemes no particularitzats, sinó universals, i intentar paliar-los a casa nostra...

Heus ací, al nostre entendre, una disjuntiva a tenir en compte.

«SIO» no pretén condicionar ningú. «SIO», com s'ha dit moltes vegades, està obert a tothom. Però «SIO», tanmateix, és coherent amb la seva línia i per això, en vigílies de la imminent contesa electoral, es ferma en el que ja va quedar ben clar, creiem, en la nostra portada del mes de maig de 1977: Que cada u es decanti per l'opció política i democràtica que més li plagui però, si us plau, poseu compte amb que el vostre vot sigui PER CATALUNYA!

«SIO»

Potser us penseu, sants cristians, que vull alludir a la celebració dels cent anys de la naixença o de la mort d'alguna personalitat important. No senyors. Vull parlar, únicament d'aquelles persones que han arribat als cent anys de vida, com aquell que res, i que cada dia són més nombroses.

Conec un centenari que ara vol començar la volta al món i que no se'n vol anar sense haver-ho fet. Em direu que és un caprici que costa car i us contestaré que no costa ni cinc, perquè el meu amic centenari disposa d'un globus terrestre lluminós, d'un atlas de quan anava a estudi i de geografies i llibres de viatges amb il·lustracions en colors. Quina delícia, visitar Europa, l'Amèrica, l'Àfrica i l'Àsia i descobrir l'Oceania amb la Malàsia, la Polinèsia i la Melanèsia. I tot això sense cansar-se amb viatges cars i arriscats, assegut còmodament al seu silló amb coixins de borrisol de canari i amb la pipa al costat.

Un il·lustre flòsof català (En Francesc Pujols) deia sempre que el viure és una voluntat i quan es parlava de longevitat a casa nostra, sostenia (amb tota la raó) que la major part de catalans es morien per no saber viure. I a veure quin saberut em podrà demostrar el contrari.

La imaginació creadora fa miracles i avui per trobar centenaris feliços ja no cal anar al Nepal, ni al Tibet, ni a la República de l'Equador, no lluny de Quito, on existeix un altiplà on la gent viu 150 anys amb aquella alegria. Els periodistes curiosos que han fet el viatge als països dels centenaris han demanat als interessats «quin era el secret» de llur longevitat i els han contestat el següent:

«El primer dels secrets és la voluntat de viure, el segon, la no contaminació dels llogarets de muntanya on viuen i el tercer, una alimentació sòbria de poca carn i poc peix i en la qual no hi manquin les verdures i els llegums, les cireres, les peres, el raïm, les pomes i, sobretot, els albercocs i la mel. I a l'hivern nous, avellanes i albercocs secs, o confitats».

Ja veieu si és senzill. Per tractar-se d'una recomanació que pot semblar banal, afegiré que tothom, joves i vells, han de fer cada dia una mica d'exercici i han de dormir de sis a 8 hores. Ni més ni menys.

Senyores i senyors, tot això que us acabo de dir val un tresor i jo us ho dono per res, és dir, per un simple somriure de simpatia.

Hi compto.

DOMÈNEC DE BELLMUNT

ACUDIT

Podríem fer una «coalició» i així tindríem la majoria absoluta!!

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLA
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLA
Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE
Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON
Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG
Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS
Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

Història i Anecdolari

La notícia es va publicar fa uns mesos a la nostra revista, barrejada amb altres informacions, i probablement va passar desapercebuda: al nostre Institut se l'ha batejat amb el nom de «Ribera del Sió». Al meu veure la denominació és encertada, perquè aquest centre de segon ensenyament no fou pensat per acollir solament els estudiants de la vila, sinó també els de tota la comarca; però amb tota seguretat altres motivacions, més o menys inconscients, van ajudar a fer la campanada a l'hora d'escollir el nom i de donar suport a la proposta.

Els agramuntins portem el Sió —el riu Sió— ficat al moll dels ossos i amb freqüència se'ns ha ocorregut el mot quan s'ha tractat de donar nom a una realització de la vila, sigui una revista, una massa coral, un grup de vivendes, etc. La cosa ve de lluny i no pot estranyar-nos perquè el riu Sió ho havia estat tot per Agramunt.

Podem estar segurs que sense el Sió Agramunt no existiria, almenys amb les característiques que té actualment. A ningú no se li hauria ocorregut bastir una vila en aquest tossal si el riu no hagués passat prop. I ni Ribera amunt, ni Ribera avall, no hi hauria la munió de pobles que avui hi veiem; més ben dit, sense el riu ja no hauria existit la Ribera. I sense el veïnat de la comarca Agramunt no s'hauria pogut desenvolupar com a població capdavantera. Al davant de qui hauria anat si hagués estat sol?

El riu —quan el Sió era un riu autèntic— proporcionava mitjans per a viure i fins i tot elements per tal de fer la vida més confortable. En primer lloc portava aigua, que si no era gaire adequada per beure i per cuinar, servia admirablement per abeurar els animals de treball i el bestiar, per regar les terres, per moure molins de farina i pels usos més elementals de neteja i d'higiene personal. Sense comptar que l'aigua també cria peixos, els quals són bons per menjar.

Els arbres i plantes que creixen des de sempre al peu del riu, eren la matèria prima utilitzada per nombrosos artesans de la vila, que allí tenien el seu lloc de proveïment

sense necessitat de costosos transports: bigues i cavalls per edificacions rústiques, fusta pels constructors de carruatges i altres utensilis, bova pels cadiraies, etc., etc.

Fa un parell d'anys, amb motiu de l'exposició que es va fer sobre el Patrimoni Arquitectònic de la Ribera del Sió, vam donar un tomb per aquests pobles i recordo que a Hostafrancs, a la plaça, vam preguntar per una drecera. Un bon home ens va atendre molt amablement i ens indicà el camí: «Quan sigueu al riu...» El riu! Ens va cridar l'atenció aquesta referència, aquest anomenar riu al Sió. Perquè entre nosaltres, en la parla habitual, el mot riu no surt mai de la nostra boca. Diem «vora el Sió», «el pont del Sió», «a l'altra banda del Sió», «el Sió va ple» o bé «al Sió no hi baixa aigua»; però els agramuntins mai no el tractem de riu. Potser ho ha que per nosaltres el Sió és el riu per antonomàsia i no tenim necessitat de manifestar-ho explícitament; potser ho fa que ens en donem vergonya al veure'l tan escarrassit. Aneu-ho a saber!

El Sió només es fa respectar quan plou de valent, aleshores s'infla, imponent, i el seu cabal augmenta de volum d'una manera extraordinària. I vénen les famoses rubinades, de les quals algun dia haurem de parlar. Afortunadament, això no succeeix gaire sovint, d'ordinari discorre tristot i esquifit, però mantenint el seu traçat mil·lenari, sempre amatent a portar al Segre la poca o molta aigua que pot recollir.

Si tingués consciència, pobre Sió, s'hauria planyut mil vegades de les captacions que a la capçalera de la conca li xuclen la seva energia vital, en benefici de conques veïnes; es dolria, pobre Sió, de les precipitacions poc abundoses i de les labors agrícoles profundes que avui, quan plau, retenen molta aigua que abans hauria arribat fins al seu curs.

Però cabalós o eixut, el riu Sió és una realitat consubstancial amb la nostra comarca, amb la gent de la Ribera. Per això l'estimem i el fem sortir als diaris sempre que ve a tomb.

Lluís PONS i SERRA

LLIBRERIA — PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a un millor servei

AGRAMUNT

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. CORREUS n. 25

(973) 39 02 00 (4 LÍNIES) CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

En memòria de l'Enric Brufau

Era la vigília de la Festa Major de l'any 1955, a la tertúlia que acostumàvem a fer al vespre, al Casal, va presentar-s'hi l'Enric Brufau. Abraçades, apretades de mans, salutacions. Feia anys que no l'haviem vist, perquè vivia a França i la xarrera que portava era molt voluminosa. Parlant s'anava fent tard i ens anàvem quedant sols, a l'Enric se li notava una ànsia per canviar de conversa, com si tinguéssim alguna cosa atrassada per dir-nos, confidencialment, i aleshores era el moment d'esclafollar-la.

Ell i jo sí que teníem moltes coses per dir, per recordar, a soles. Ell i jo ens coneixem en profunditat, la nostra amistat, i estima venia de molt lluny i estava ben arrelada: Ell i jo teníem a la punta de la llengua el tema de la revolució i la guerra, però ni l'un ni l'altre no el vàrem insinuar.

Mútuament vàrem escollir el tema del nostre Agramunt i el seu entorn, d'aquells temps de pau i tranquil·litat, de les nostres coses, les nostres aficions, les nostres jogueres, parlant de quan érem nens.

Tot el nostre món d'infantesa es va anar descapdellant, acompanyant-lo fins al fadrinatge, en aquella memorable vesprada que va durar fins que les estrelles van cloure els ulls, al ratllar l'albadà.

L'Enric, amb aquells ulls tan vius que semblaven plens de vida, parlava i parlava, com si tingués por de deixar-se el millor per a dir. Feia un munt d'anys que no ens havíem vist i recordava bé de quan érem sagals, que no podíem passar un dia sense veure'ns.

En aquell parlar ple d'optimisme i d'enyorament a tot el nostre, em va prometre que aniria a liquidar el de Canet Plage, això seria curt i llavors vindria ací a Agramunt ja per sempre, es faria una torreta a l'hort i ací volia acabar la vida, amb la pau i quietud que li podia oferir el seu poble, rodejat de familiars i amics. Jo —m'anava dient— amb una taula, papers i llibres, ja ho tindrè tot; em dedicaré a escriure, això serà el meu i alguna vegada, *Fernando*, encara, anirem a matar alguna perdiu... Ja saps que el camp a mi m'encanta i tornarem a caçar al ram. Tot el d'abans li feia goig.

L'Enric era molt amic de la natura, tornava a somniar el Tossalet de Tarascó, les Peixeres, el Pilar d'Almenara, el Carregós, Serrallonga, aquelles ribetes de ca l'Escampa, el Tossal del Sisgar... M'anava dient, tot acomiadant-nos: Tornarem a caçar al ram, tornarem a empaitar les perdius, quan bufarà la tramuntana, anirem a passejar al recer de La Miranda, que guarda dels vents del nord. Tot ho recordava.

Aquella nit vam regirar el poble i també tot el terme. I no es va descuidar dels amics; des del Josep del Tadeu (Barnola) que viu a París, fins al Peret del Pipa (Barlabé) que viu a l'altre costat dels mars, passant per la colla d'aquell infantil de fútbol, dels Salvador Vila, Ramon Paris, el Pirro (Solé), el Borges, el Bep del Zacaries, el Vidalet, el Pepe Ros, el Cisquet del Baudina, Camats i d'altres que en aquest moment no recordo. Tampoc no va passar per aquells bons reclams per caçar al ram que posseïen el Pauet del Guapo i el Tomàs del Marsà; com també els lledoners de l'era del Lluc del Calderà, bons lledoners pels canuts de canya, i tantes i tantes altres coses.

Tinc entès que acabada la guerra civil l'Enric a l'exili, va fer molta farrolla en els ambients polítics, sobretot en el món del socialisme. Socialistes de relleu han manifestat reconèixer la seva vàlua i reconegut que si ara visqués seria un dels homes que més despuntaria dins la seva organització política.

L'Enric, home ple de maduresa, a la seva primavera de la vida va viure la tranquil·litat i alegria de la pau, seguint amb la revolució i la guerra i després d'exili. En aquestes circumstàncies es va forjar la seva existència, tasant al final l'amargor i el dolor de l'exiliat. L'Enric, als temps d'ara ja ho crec que hauria fet rotlle! I que hauria escalat de valent. Era intel·ligent i, a més, tenia totes les condicions òptimes per ser un bon polític, era prudent, sentit de responsabilitat i de la mesura, el seny equilibrat, coneixia fins on podia arribar. Era un diplomàtic nat, de tracte afable i agradable, era un element ferm i per damunt de tot, una bona persona.

Com si hagués tingut el presentiment que aquella nit tan serena, amb el cel ple d'estrelles, seria la darrera que es trobaria al seu Agramunt que tant enyorava, la conversa no tenia fi. En aquesta petita pinzellada he intentat donar una imatge del bon amic de tots i bon agramuntí, l'Enric Brufau.

Qui m'havia de dir en aquell deixar-nos les mans, en acomiadar-nos, que l'any vinent, el 31 d'octubre del 1956, l'Enric ens deixaria per sempre. La noble empresa, el seu somni daurat, aquell retorn per a sempre a la terra que l'havia vist néixer i que tant estimava, ja no seria possible.

Enric, bon amic, descansa en pau. Som molts els agramuntins que et guardem en el bon record; el 31 d'octubre, 26 aniversari de la teva mort, et tindrem present en l'oració.

FERRAN ROS I PIJUAN

OPTICA AGRAMUNT

* Montures i vidres graduats

* Gran assortit d'ulleres de sol

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

Lentilles i accessoris (líquids, estoigs, etc.)

Garantitzades un any

Optic Diplomat: JOSEP ESTEVE

C/ Angel Guimerà, 14.

Auto - Escola

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39.01.61

Martí

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

El dimarts, dia 21 de setembre, es va reunir el poble d'Almenara; es va sol·licitar una connexió d'aigua per una granja que és en projecte de ser construïda. Dita sol·licitud va ser concedida.

A FINALS d'aquest mes de setembre, es desenvolupa la recollida de la poma i de l'ametlla. També es prepara la terra per la pròxima sembrada.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

SETEMBRE. El dia 5, va rebre per primera vegada Jesús Eucaristia, la nena Anna Pintó; des d'aquí la meua felicitació per a tota la família.

FALTA DE TRANSPORT. El dia 15 començà el curs sense transport escolar, ja feia dies que ens avisaren que quedaria suprimit, la manca de petits i el fet que molts els portin a d'altres centres privats n'ha estat la causa, així doncs, no ens ha tocat cap més solució que, de moment, ser els pares els qui els portem a Agramunt una setmana cada un als crios. Aquest mes és un que ha estat molt intens en esdeveniments, així el dia 15 va néixer el tercer fill de la família Muixí Berengueres, el dia 17, la primera filla, després de 10 anys de casats, de la família Graells Lleña, mentre en pocs dies l'ambulància va haver de realitzar dues sortides a Lleida per ingressar dues Sres. Des d'aquí m'alegraria que es possessin bones aviat i també felicito de tot cor aquestes famílies que han vist alegrada la seva casa amb aquest somriure innocent com és el d'un infant.

Vedat. El mes que ve ja us diré com s'ha acabat tot, de moment ens han tractat a tot el poble com si fóssim crios, ja que ens han dividit quatre forasters, ensenyant uns diners que ja eren del poble. Santa innocència la nostra!

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

NOCES. — Aquest mes, concretament el dia 19, es va casar la nostra veïna, Anna M.ª Carrera Creus, amb Joan-Josep Capitàn Gallardo, d'Agramunt. La boda es va celebrar al Santuari del Sant Crist de Balaguer. Aquests habitaran la localitat d'Agramunt. Des d'aquí, els desitgem molta felicitat.

VEREMA. — Aquest anys s'ha veremat una mica més aviat, ja que els raïms s'estaven podrint.

— Les vacances ja s'han acabat i un altre cop els nens i nenes de Montclar, com a d'altres llocs, comencen un curs nou. Van començar l'escola el dia 15.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

Setembre, dia 11. — DIADA: Sento molt que cada any us hagi de dir el mateix, no és culpa meua, és culpa de la gent, ja que, jo, em limito tan sols a explicar-vos-ho. Així doncs, com cada any, una sola senyera denotava que era un dia diferent, que era l'Onze de Setembre. Jo cada any espero que es trenqui aquesta monotonia, fins ara no ha passat, però l'últim que es perd és l'esperança.

Dia 15. — COL-LEGI: Els estudiants d'E.G.B. van començar aquest dia els estudis, estrenant escoles. Anims i a estudiar força.

Diumenge, 26. — FESTA MAJOR: Com cada any, l'últim diumenge de setembre es celebra la festa major del poble, i el que ara ja una monotonia: Missa al matí i jocs per la quitxalla a la tarda, s'ha trencat i aquest any ha tingut un nou alicient: s'ha fet ball.

A Montfalcó ja quasi no sabem el què era fer festa major, aquesta data gairebé estava oblidada i hagués acabat essent tan

sols un dia en el calendari. Aquest any, hem tornat, després de molt temps, a fer el que correspon en un dia com aquest, amb la perspectiva del ball, s'ha fet més festa i les cases han tingut més convidats. A més, el duo que va venir cantava de meravella. Esperem que no decaigui i que cada any vagi a millor. Com també esperem que un altre any l'organització sigui més bona i més comunitària, perquè, a estat el punt negre de la festa.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

Aquest mes, Ramon Bovet i Boixadera, ha marxat a la mili. li desitgem molta sort per terres de Còrdova.

Un camió que transportava farina va bolcar després d'haver passat la corba i així va quedar tota la farina per terra. Gràcies a Déu no hi va haver cap desgràcia personal.

Amb l'arribada de la Festa Major, el poble s'animà molt durant dos dies. El dissabte hi va haver ball de tarda amb el conjunt Rudi Bravo i a la nit ball pel mateix conjunt. El diumenge la mainada i jovent del poble vam fer un escala en Hi-Fi, seguit d'una obra de teatre. Després es va fer ball de tarda amb el conjunt Brindis i a la nit, també, amb el mateix conjunt.

El diumenge de la festa major vam haver de lamentar la mort de Miquel Rialb i Berenguer que va morir a l'edat de 81 anys, donem el més sentit pesar a la família.

S'han començat les obres dels nous dipòsits, d'aquesta manera el poble disposarà de més aigua per al seu consum.

Aquest mes s'han comprat dues motos, una Derbi 75 cm³ i una Torrot 49 cm³.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

Dia 11. — És va acabar la caça de la guatlla, la qual havia començat el dia 15 d'agost.

Dia 19. — Aquest dia es va celebrar la festa major del poble. No es va fer quasi res d'especial. Cada família va convidar els seus parents i amics i es va celebrar una missa al migdia a la que hi va assistir la gent del poble i quasi tots els convidats.

LA SENTIU DE SIO (Informa, M.^a del Remei Galceran i Solà)

— El 29 d'agost va tenir lloc el 1er Aniversari de l'ermita de La Guardiola; després de l'ofici celebrat a l'ermita, l'Ajuntament va oferir a tots els assistents coca d'ous i vi dolç.

— A finals d'agost l'Ajuntament va fer uns traba-velocitats en alguns trams de la carretera Balaguer-Agramunt que travessa el poble. S'ha de reconèixer que era convenient, encara que mai no hi havia ragut cap accident greu, però sí algun salt al cor.

— Després d'uns vint-i-nou anys torna una antiga tradició, estic parlant de la «FESTA DE LA VELLESA», que durant aquest any la celebrarem el dia 26 de setembre. Al migdia tindrà lloc una missa i a continuació un acte al Casal Familiar, on tindrà lloc un Homenatge als vells i en especial als més grans: Gabriel Clariana Sabaté amb 94 anys i Nativitat Gili i Carles, amb 88 anys. Els desitgem una bona diada i que en compleixin molts més.

— A primers de setembre es van fer algunes reformes a les escoles, tals com: pintar la façana i les classes, canviar portes i finestres exteriors, renovació del material escolar, etc... I el 13 de setembre els escolars ja van començar el nou curs 82-83.

— La Festa Major de Sant Miquel ja és aquí, concretament el 25, 26 i 29 d'aquest setembre.

A vosaltres, veïns de la Ribera del Sió us hi esperem. Al proper Butlletí ja us informaré tal com ha anat.

Primer Curset per a Treballadores Familiars a nivell de les Comarques de Lleida

A principis de novembre s'iniciarà a Lleida, a les dependències del Departament de Sanitat i Seguretat Social, avinguda del Segre, n.º 5, baixos, el primer curset de «treballadores familiars» de les comarques de Ponent.

És un servei a la família a la qual ajuda a mantenir l'equilibri o a retornar-li el benestar i, per això el curset està projectat cap als següents sectors de població:

— Infants que cal atendre per absència dels pares o tutors.

— Vells que viuen sols i/o que no poden ser atesos pels seus familiars.

— Persones de qualsevol edat amb dificultats temporals, per malaltia o altres motius.

— Famílies que necessiten l'ajuda per salvar alguna sobrecàrrega.

— Minusvàlids que, amb l'ajuda a la llar podran mantenir la seva autonomia personal, etc.

Aquesta professional ha estat sol·licitada pels Serveis de Base de Tàrrrega, de la Comarca de l'Urgell i de Cervera i la seva comarca. Creiem que és important fer-ho (saber a) totes aquelles persones que els pugui interessar. En principi, aquest curset té una

durada de tres mesos, amb un total de 15 hores a la setmana, repartides entre el dilluns, el dimarts, i el dimecres.

Els requisits que es demanen són:

Tenir com a mínim 18 anys.
L'ensenyament primari complet.

Si hi ha alguna persona interessada en aquesta qüestió pot adreçar-se a l'Ajuntament de Tàrrrega; Servei Social de Base; i també a l'Ajuntament de Cervera, Servei Social de Base.

PROGRAMA I TEMARI

- Coneixença i cura del cos humà
- Iniciació a la Psicologia
- Introducció a la Puèricultura
- Alimentació, cuina i neteja de la casa
- Dinar pels malalts, menjar pels nens, etc.
- Caloríes necessàries
- Recursos socio-laborals: pensions, etc.
- Paràlitsics cerebrals
- Planificació familiar
- Disminuïts físics
- Bricolatge
- Velleja
- Delinqüència juvenil i drogues
- Disminuïts sensorials: cecs, sords-muts
- Mitjans de comunicació social
- Paper de la Treballadora Familiar dintre del Servei Social a Catalunya

ESTALVI d'un 15 per cent de combustible

(sòlid o líquid) en la seva calefacció

Recuperadors de calories

REC-CAL®

REC-CAL®

APROFITA gran part de les CALORIES que es perden per la

XIMENEIA, tornant-les al circuit d'aigua que alimenta els radiadors.

- Fàcil instal·lació.
- Ràpida amortització.

Allarga la vida de la caldera.

REC-CAL 80

Els recuperadors REC-CAL són especialment apropiats per calderes de baix rendiment

Demaneu informació i pressupost sense compromís a

Tallers M. DOMINGO Gvdor. Padules, 4 - Tel. 310263 - TARREGA

Eleccions Generals 1982

D'aquí uns pocs dies, ens trobarem de nou davant les urnes per, una vegada més, dipositar el nostre vot que farà confiança a un partit, a uns homes, perquè ens representin, si aconseguim el mínim exigible per la llei, en les Corts de l'estat a Madrid. Cal evidentment, un acte previ de reflexió anterior a aquest gest de dipositar una papereta en una urna, pilar fonamental de tota convivència civilitzada, i a aquesta reflexió volem la gent de SIO aportar-hi uns arguments, sempre des d'una òptica en el temps i l'espai, de l'ara i aquí.

Queda ja lluny el temps en què des d'aquestes mateixes pàgines relatàvem la mecànica de les votacions, el vocabulari que li és propi, etc., des d'aquells dies s'han celebrat moltes eleccions i per a tots és ja una cosa familiar, tant, que per alguns ja usant un mot molt de moda, en passen. Gran error. I aquesta és la nostra primera reflexió a fer. Ningú que es pari sols un moment a pensar, no pot deixar de votar. Tot vot és útil encara que es perdi en les fraccions de la llei d'Hond. Tots tenim una ideologia, uns interessos generals, particulars a defensar, legítims sempre que es faci amb el vot. Enfront d'aquests interessos, de classe, nacionals, ideològics, materials, hi ha l'adversari que hem de pensar que ell sí que exercirà el seu dret de votar a aquells que de guanyar, defensaran els seus interessos. Unicament la ignorància més elemental és excusa per a no votar.

Votar. Però a qui Avui, després d'una vida parlamentària estatal i autonòmica quasi normal, tots tenim, o hauríem de tenir, molts arguments d'actuació de la majoria de les opcions polítiques que se'ns presenten per a elegir.

Per la circumscripció de Lleida candidatures per al Congrés i per al Senat. En una primera anàlisi podríem dividir totes aquestes opcions en dos grups: Els parlamentaris i els extraparlamentaris. En un extrem trobem els d'ideologia ultradretana, contraris a la democràcia i amb activitats algunes vegades violentes. També hi ha els que postulen el marxisme leninisme com a ideologia per dur a la pràctica. També hi trobem nacionalistes partidaris d'una Nació, un Estat amb un socialisme radical com a política a aplicar. Cap d'aquestes opcions no ha obtingut, entre nosaltres i fins ara, el mínim recolzament popular per a poder fer sentir la seva veu en cap de les Cambres legislatives.

En quant a les opcions que sí han fet sentir la seva veu o bé han tingut responsabilitats de govern ja sia en el central, autonòmic o municipal, caldrà valolar-les per la seva actuació al llarg d'aquests darrers anys.

Alianza Popular: Quasi únicament a Galícia té responsabilitats de govern, però des de fa molt poc temps. En l'oposició manté una actitud un xic demagògica de cara els pro-

blemes del país. Partidaris de la descentralització més que de les reals autonomies. D'obediència centralista i anti-LOAPA.

Centristes-U.C.D.: Guanyadors de les eleccions del 77 i 79 han governat fins ara a Madrid. En els parlaments autonòmics estan en franca minoria, cosa que ha portat a la quasi desmembració del partit amb unes actituds molt personalistes difícils d'entendre pel poble. Centralista i pro-LOAPA.

C.D.S.: Format entorn d'Adolfo Suárez, pels militants sortits d'U.C.D., partit que Suárez creà l'any 1977. A nivell de Lleida es presenten les persones que sortiren elegibles el 1979 per U.C.D. Centralista i pro-LOAPA.

C. i U.: Coalició que actualment governa a Catalunya i que a Madrid ha fet una política possibilista amb el partit del govern. Partidari de més presència catalana a Madrid. Dóna imatge de fermesa i unitat dins les seves línies. D'obediència catalana i anti-LOAPA.

E.R.C.: Partidari d'un govern a Catalunya amb els Socialistes, ha donat suport a C. i U. pel bon govern del país. El més radical dels nacionalistes parlamentaris, a cada elecció ha vist augmentada la seva acceptació popular, i intenta aconseguir els diputats necessaris per formar un grup parlamentari propi. D'obediència catalana i anti-LOAPA.

PSC-PSOE: Té, amb la desmembració de la dreta, una real opció a guanyar les eleccions i governar a Madrid. Ho fa, de governar, als grans ajuntaments espanyols i a Andalusia. En la segona meitat de la legislatura, la seva actitud vers les autonomies —LOAPA, fons de compensació, etc.— l'ha portat a forts enfrontaments amb nacionalistes d'arreu l'estat.

PSUC: Eurocomunistes catalans. Han tingut darrerament fortes escissions que han deteriorat la seva imatge i ha cercat a última hora, protagonisme de cara els seus votants. Governava en algunes poblacions, sobretot en el cinturó industrial de Barcelona. Anti-LOAPA i centralista.

PCC: Comunistes escindits del PSUC, la seva implantació és una incògnita. Pro-soviètics.

I no oblidem que darrera de les sigles dels partits, hi ha les persones que el fan i que moltes vegades la seva actitud, la seva actuació, és el més bo dels senyals que ens han de guiar per atorgar-los o no la confiança.

Si en les primeres eleccions democràtiques, PER CATALUNYA!, fou l'eslogan de SIO, avui continuem recomanant el mateix: PER CATALUNYA!!

Llistes de candidats, de les diferents opcions que es presenten a Lleida, a les eleccions del 28 d'octubre de 1982

CONGRÉS DELS DIPUTATS

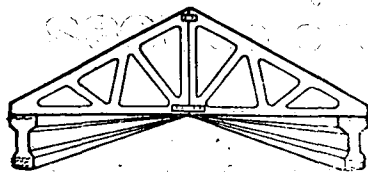
- **Fuerza Nueva**
Samuel Clua Palau, Manuel Velilla Martín, Fernando Aguado Gruz, Joaquín Rodalas.
- **Falange Española de las JONS**
Eduardo Clavera Emperador, Santiago Fernández Paredes, Jorge Angen Bonell Rubio, Javier Arranz Albó.
- **Alianza Popular**
José Ignacio Llorens Torres, Marta Roigé Mostany, Javier Arqués Riera, Fernando Piñol Rodríguez.
- **Centristes de Catalunya-UCD**
Juan Manuel Nadal Gaya, Isidora Iturbe Pardos, Leopoldo Segarra Gabarrón, José María Calderó Ros.
- **Centro Democrático y Social**
Manuel de Sárraga Gómez, Antonio Guix Ribelles, Eduardo Navarro Riba, José García Pajja.
- **Convergència i Unió**
Josep Antoni Duran i Lleida, Josep Varela i Serra, Francesc Bada i Ametller, Josep Roca i García.
- **Esquerra Republicana de Catalunya**
Jaume Auqué i Palau, Pere Casals i Pascual, Lluís Puyal i Faurat, Josep Giné i Badia.
- **Nacionalistes d'Esquerra**
Josep Martí i Triquell, Josep Borrell i Figuera, Pere Culleré i Ruciero, Joan Salat i Franquet.
- **Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)**
Josep Pau Pernau, Teresa Cunillera Mestre, Miquel Aguilà Barril, Antoni Roig Pérez.
- **Partido Socialista de los Trabajadores**
Miguel Mora Oliver, José Valmaseda Castellón, Carmen Luna Sebastián, María Gloria Pallarés Martínez.
- **Partit Socialista Unificat de Catalunya**
José Izquierdo García, Salvador Jové Peres, Salvador Ramos Llas, José Racaj Abad.
- **Partit del Comunistes de Catalunya**
Jaume Balcells Porta, José María Bravo Farnells, José Vázquez Martínez, Oscar Muedra Benarbarre.
- **Front Comunista de Catalunya**
Sixto Garganté Petit, Nieves Rubinat Tarragona, Josep Maria Tur Meipide, José Boldú Marsinyach.

- **Liga Comunista**
Francisco Javier Serret Cuscó, Ramona Fitz Varrull, Carmen Nicolás Gil, Ramiro Castán Cubelles.
- **Unificación Comunista de España**
María Dolores Minuesa Soria, Jordina Ayats Atar, Miguel Boix Planes, Bartolomé Cazorla Monerín.
- **Partido Comunista de España (marxista-leninista)**
Angel Martínez Velázquez, Francisco Navarro Guitart, Jesús Codera Duaso (independiente), Daniel Miguel Gil Alvarez.

SENAT

- **Falange Española de las JONS**
José Barrufet Martín, Pedro Comabella Calvet, Julio de Vilagrasa Bosch.
- **Alianza Popular**
Manuel Consola Cregenzán, Enrique Serra Maya, José María Ribes Selva.
- **Centristes de Catalunya-UCD**
Delfín Sanuy Canela, José Selvas Miravittles, Antoni Tahull Palacín.
- **Centro Democrático y Social**
Jaume Barnola Serra, José María Mora Cagigao, Arturo Sala Bardella.
- **Catalunya al Senat (formada per CIU y ERC)**
Anicet Casañas i Cladellas, Manel Ferrer i Profitós, Joan Simó i Burgués.
- **Nacionalistes d'Esquerra**
Joan Culleré i Ibars.
- **Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)**
Josep Ball i Armengol, Amadeu Clarià i Esteban, Ramón Vilalta Oliva.
- **Partido Socialista de los Trabajadores**
Octavio García Bel, María Jesús Molina Fernández, Francisco de Paula Arrando Comas.
- **Partit Socialista Unificat de Catalunya**
María Magdalena Ballester Sirvent, Buena-ventura Margó Vives, Francesc Pallarés Port.
- **Partit dels Comunistes de Catalunya**
Josep Aguiló Cucó, Josep Maria Clarisó Martí, Joan Rodés Cerqueida.
- **Front Comunista de Catalunya**
Casimiro Guadamillas López-Rey, Alfinso Hernández García.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13   Tel 39 01 15   Apartat 26
AGRAMUNT   Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladés*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS.- BONET, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria   Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

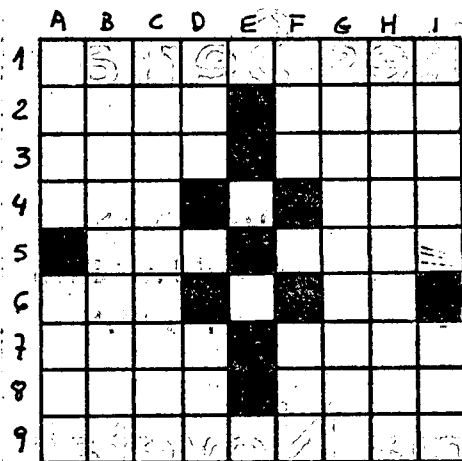
AGRAMUNT

AMENITATS

MOTS ENCREUATS

- 4.— Nom de lletra de l'alfabet grec. Cinc-cents. A l'inrevés, donar.
- 5.— Nom de lletra. Aplicació de l'activitat a un fi.
- 6.— Ocell palmípede més gran que l'ànec. Mil. Vocal repetida.
- 7.— Tingui l'atenció distreta. So penetrant llançat per home o animal.
- 8.— Acció d'aregar, l'efecte. Metall intensament radioactiu.
- 9.— Que cisen, femení.

F.— Peça que, introduïda al broc d'una botella, intercepta la comunicació del contingut amb l'exterior. A l'inrevés, lloc on segons els pagans anaven les ànimes després de la mort.

G.— Posar dalt de tot d'un pal.

H.— Semblant al sucre.

I.— Encesa d'irra. A l'inrevés, nom de diferents moixons granívors.

HORIZONTALS:

- 1.— Suspensió o interrupció.
- 2.— Cadascuna de les menjades d'alguna importància que es fan diàriament. Moure's d'un punt a l'altre en una direcció determinada.
- 3.— Capital europea. Fardell gros de llana, cotó, etc., premsat i lligat amb filferro.

VERTICALS:

- A.— El qui ha engendrat un fill. Dit d'un lloc ombrívol.
- B.— El qui exerceix la farmàcia.
- C.— Cops donats amb un ramal.
- D.— Nom de lletra de l'alfabet grec. Vocal. A l'inrevés, en aquest lloc.
- E.— Consonant. Cinc-cents. Mil Cinc-cents.

SOLUCIONS:

I. Irrada; H. Sarcòfag; G. Enxarxat; H. Sacaríde; Tap. O. cro; G. Enxarxat; H. Sacaríde;

A. Pare; Obac; B. Apotecari; C. Ramal; D. Eta; A. Ica; E. N. D. M. D. F. lades; D. Eta; A. Ica; E. N. D. M. D. F.

VERTICALS:

sadores; I. Paretes; 2. Apot. Anar; 3. Roma; M. OO; 7. Badl. Crt; 8. Arec. Rad; 9. Ci- Paca; 4. Eta; D. Rad; 5. Eta. Opra; 6. Oca.

HORIZONTALS:

ELS REFRANYS DEL MES

OCTUBRE: Quan l'octubre està finit, mor la mosca i el mosquit.

Si vols tenir un bon favar, sembra'l per la Mare de Déu del Pilar.

Per Sant Narcís, cada mosca en val sis.

SUPERSTICIONS I PREOCUPACIONS DEL POBLE

Quan els ulls de poll piquen més de l'acostumat, assenyalen canvi de temps.

Portar una castanya a la butxaca, cura el mal de cap i les morenes.

Quan començ l'any piovent, tot l'any serà dolent pel pagès.

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

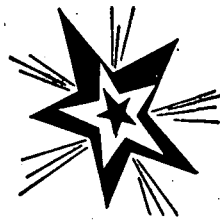
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA i REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

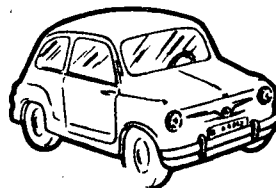
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. IORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostossense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

FUTBOL

Ja hem començat el Campionat de Primera Categoria Regional de la temporada 1982-1983:

Després de varies confrontacions amistoses d'aquest estiu, hem tret la conclusió que enguany tenim millor equip que la passada temporada i que els esforços fets per la directiva, per millorar l'equip, estan donant bons fruits. La col·laboració del Sr. Galtell com entrenador dels equips del Club, és positiva i els nous fitxatges donen més penetració i efectivitat a tot el conjunt.

Portem ja quatre jornades del campionat i els nostres encara no coneixen la derrota i ocupen un lloc esperançador a la taula classificatòria:

Resultat de l'Agramunt durant el mes

Agramunt - Gardeny	1-1
Mollerussa - Agramunt	1-1
Rec. Incresa - Agramunt	1-3
Agramunt - Barceloneta	1-1

Resultat de 1.ª Regional, data 3-10-82

Capellades - Rec. Incresa	4-4
Fàtima - Artesa de Segre	2-1
Balaguer - Tàrraga	1-1
Sant Cugat - Ollana	1-0
Martinenc - Turó Peira	0-0
Besós B. Viver - Penya Esp. Domingo	2-1
Gardeny - Belcairenc	3-0
Mollerussa - Sant Maur	3-0
Agramunt - Barceloneta	1-1

Classificació General:

Tàrraga, Gardeny, 7; Besós B. Viver, 6; Agramunt, Ollana, Turó Peira, 5; Artesa de Segre, Balaguer, Martinenc, Mollerussa, Sant Cugat, 4; P. Barceloneta, Penya Espanya, Incresa, 3; Sant Maur, Belcairenc, 2; Capellades, Fàtima, 1 punt.

Golejadors de l'Agramunt: Piulats, 3; Soldevila, 2.

També aquesta temporada i per efectes de poder donar continuïtat esportiva als nois de la pedrera, l'Agramunt milita a Tercera Categoria Regional Grup 2^a.

Equips components d'aquest grup de Tercera

Butsènit, Agramunt, Guissona, Conca d'Allà, Calaf, Vilanova de l'Aguda, Angulària, Sant Guim, Ribera d'Ondara, Cervera, Torà, Guardiola, Epsa-Sedó, Organyà, Verdú, Sanaüja, Tàrraga, Montgai.

Classificació General

Cervera, 7; Ribera d'Ondara, Torà, Sanaüja, Vva. de l'Aguda, 6; Montgai, Verdú, Conca d'Allà, 5; Epsa-Sedó, Sant Guim, Guardiola, 4; Agramunt, Organyà, 3; Butsènit, Calaf, 2; Tàrraga, Guissona, 1; Angulària, 0.

Resultats de l'Agramunt

Montgai - Agramunt	1-1
Agramunt - Tàrraga	4-3
Vilanova de l'Aguda - Agramunt	1-0

També els nostres juvenils han començat el Campionat Provincial 1982-1983. El disputaran els següents equips:

Bordeta, Agramunt, At. Segre, Ponts, Ollana, Art. Segre, Tàrraga, Balaguer, Belcairenc, Cervera, Mollerussa, Rumor (Lleida).

Els resultats de l'Agramunt

Agramunt J. - Mollerussa	2-6
Rumor (Lleida) - Agramunt J.	1-1

Com es pot comprovar per les relacions descrites, el futbol a la nostra Vila, està en plena activitat. Els esforços dels nostres dirigents estan donant fruits visibles i confiem que l'estructura actual, a més de donar àmplies possibilitats de practicar l'esport, tindrem la facultat d'enlairar el nom de la nostra Vila amb fecundes victòries de tots els nostres deportistes.

JAUME BRILS

TENNIS

Tot sels Socis que aquesta Festa Major han anat a les pistes de tennis a veure les confrontacions d'aquests dies, han vist les millores que s'han fet, perquè ja tenim un Local Social amb una mica de cara i ulls com es sol dir, ara només falta que entre tots

hi posem el nostre granet d'arena per conservar-lo bé, procurant tenir les portes tancades tant dels vestuaris com de les pistes, també un recordo que s'ha de fer el canvi de claus que podeu passar a recollir-les a casa del Sr. Josep M.ª Querol, carrer de l'Aspi, 17.

Ara passarem a les confrontacions celebrades en la nostra Festa Major. El dia 11 s'ha celebrat el III Campionat Quadrangular Infantil amb la participació d'equips de Guissona, Cervera, Balaguer i Agramunt; el nostre club arribà a la final, jugant molt bé i demostrant que amb el seu esforç van guanyant categoria en aquest esport; el club tennis Balaguer va ser el guanyador, quedant:

- infantils: Jordi Salud i Jordi Martínez 6/3, 7/5
- cadet: Ramon Borràs i Jordi Cuñat 6/3, 6/3
- juniors: Joan Porta i Jordi Inglès 6/0, 6/0.

El dia 12 es jugà un encontre amb el club tennis Fluvia de Guissona, el resultat va ser 7 a 0 favorable al nostre equip. S'enfrontaren:

- Joan Canudes i Jaume Vellurbina 7/5, 6/3.
- Josep M.ª Querol i Vicenç Biòls 6/7, 6/4, 6/4.
- Carles Camats i Oscar Garcia 6/3, 6/4.
- Jordi Inglès i Pere Vilardell 6/2, 6/3.
- Josep Alòs i Ramon Noguera 6/2, 6/2.
- M.ª Dolors Arriasol i Carme Armengol 6/1, 6/2.

I dobles:

Gustau Nadal i Josep M.ª Querol amb Jaume Escolà i Manuel Pedro 6/1, 6/2.

I per anar fomentant aquest esport, la segona quinzena d'agost, s'ha realitzat un curset de tennis infantil a càrrec del Sr. Ramon Bonet, Monitor Nacional de Tennis de la Federació Catalana.

MAGDA TREPAT

ESCACS

Fa més o menys dos anys que mes darrera mes, amb molt de gust vaig informant de les notícies del Grup d'Escacs tant a nivell d'equip com individuals. Però el que són les coses en aquesta ocasió, concretament el mes de setembre no us puc assabentar de cap!

Si ens mirem la cosa en un cert punt de vista i, d'allò que es sol dir, unes petites vacances a tothom li van bé, i com que abans una deia que les noves havien mancat, això, ja em fa trobar la informació.

Acabem de passar la Festa Major i donant un cop d'ull al Programa Oficial, es pot veure la quantitat d'espectacles que s'organitzà a la nostra Vila, n'hi havia quasi per tots els gustos; dic quasi perquè al meu mirar, i per cert no vaig ésser sol, hi vam trobar a faltar els Escacs. Si els escaquistes enguany s'han quedat a casa o millor dit, no han jugat per la Festa Major, ells sabran el perquè, encara que tot em fa sospitar que a hores d'ara en trobaria algun que no me'n sabria donar raó.

El que sí vull que quedi ben clar, és que el Consell de Festes tingué molt interès que els escacs fossin un número més i malgrat el suport que va fer l'any passat i el que feia aquest, ha quedat defraudat.

No voldria pas que en successives ocasions prenguessiu la mateixa postura, sabeu molt bé que ésser jugador d'escacs equival a pensar molt i després fer la jugada i, en aquest cas, tal vegada no heu jugat perquè no ho heu pensat prou bé.

PAUL RIBERA

II. Marató Popular

Tal com estava anunciat s'ha celebrat la II Marató Popular Vila d'Agramunt.

A la plaça del Mercadal ha donat la sortida als 75 atletes allí presents, el Regidor de Cultura Joan Puig.

Tan sols començada la cursa, el Raval de Sant Francesc és el que es cuida de desfer el gran grup posant-se al davant els qui a l'hora de la veritat, haurien d'ocupar els primers llocs. Forta és la lluita entre Alet d'Ollana i Silvestre d'Agramunt. Quan arriben

a la meitat, Alet, tira molt fort i deixa Silvestre que malgrat el gran esforç que realitza, no el torna a aconseguir.

Molt bé per Xavier Súria, un noi de tretze anys, seguit a poca distància de Guitart i una mica més distanciat els Boia, Castro i Gimbert, i els altres corredors.

Forts han estat els aplaudiments als atletes en el transcurs de la cursa, la major part d'ella, correguda pels carrers de la Vila i en especial en l'arribada a la plaça de l'Església.

El vencedor ha invertit 14' 46" en els 4 kms. de la carrera.
1er Josep Alet i Vilaginés (Oliana).

2^{on} Alexandre Silvestre i Rossell (Agramunt).

3er Xavier Súria i Figuera (Agramunt).

4^{rt} Ignasi Guitart i Pubill (Castellar de Tost).

5e Francesc Boia i Bovet (Torrefeta).

Cal fer menció d'alguns infants de cinc anys i del veterà Josep Padullés, tots ells participants a la cursa.

Els premis han estat lliurats pel Regidor d'Esports Josep Bertran que representava el senyor Batlle.

PAULI RIBERA

L'Ajuntament Informa

Departament de Serveis Socials de Base d'Agramunt i Comarca

SERVEIS:

TRAMITAR

- Ajuda per a cobrir les necessitats bàsiques.
- Pensió del F. A. S. - Fons d'Assistència Social.
- Ajuda econòmica per a tractaments de persones disminuïdes.

INFORMACIÓ I ORIENTACIÓ

- Problemàtica escolar causada per situacions familiars conflictives.
- Ajut psicològic.
- Informació de centres de Diagnòstic, tractament de l'alcoholisme i altres toxicomanies i comunitats terapèutiques.
- Informació sobre el Centre de Planificació Familiar de Lleida.
- Orientació i informació sobre diagnòstic i tractament per a disminuïts: Físics
Psíquics
Sensorials
- Ingress a Centres hospitalaris i residències.
- Servei de voluntariat.

COORDINACIÓ

- Coordinació amb altres institucions.
- Contactar amb els col·legis d'E. G. B., Instituts de B. U. P. i de Formació Professional.
- Contactar amb associacions i grups de joves.

DIES: TOTS ELS DIMECRES

HORA: DE 10 a 12

LLOC: AJUNTAMENT

PUNT i COMA

Un murmuri feréstec la despertà lleument. Aquella cambra era la més alta de la casa i ella era feliç sentint-se aïllada. Quan obria la finestra els millors raigs de sol es quedaven allí i als vespres eren els últims en fugir. Mirà el rellotge. Encara era aviat, què faria tan d'hora alçada!, no! s'estaria una estoneta més al llit. Es preguntà d'on vindria aquell murmur. Els de casa no ho eren, ells no feien tan soroll. Des de l'accident aquella casa era molt silenciosa, més aviat trista, ningú no gosava alçar la veu per si ella dormia i quan estava desperta, el silenci hi era igual com una mena de respecte, com si així poguessin compartir el seu dolor. Això al principi la matava, però ara ja s'hi havia acostumat i estimava aquell silenci, aquella soledat, aquella cambra aïllada. I es despreocupà del murmuri que ja no era tan intens.

Ara que els dies eren frescos, el que més estimava era seure vora el foc i mirar com es consumien les soques, com en un no res acabava tot en cendra. I com l'havia fet pensar això! Sempre tenia algun llibre encetat i era agradable llegir prop del foc i, de tant en tant, mirar les flames o perdre's més enllà dels vidres de la finestra. Solia enflar la mirada per un arbre que hi havia al jardí i després, els seus ulls volaven entre flors fins aturar-se a la font. D'allà saltava a la reixa seguint les corbes del forjat, el pany de la porta que durant el dia restava obert i sempre acabava per estavellar-se a la paret de la casa veïna. Aleshores buscava el punt de lectura i continuava llegint.

Decidí d'alçar-se. Ho podia fer sola i s'esforçava en arribar vora el foc i la finestra que formaven l'angle esquerra de la cambra. Ara sols restava esperar el petó de la mare, l'abraçada del pare i després els veïns, algun familiar. Els amics sempre hi anaven cap-al-tard quan les hores són més íntimes. Així quan el sol s'emportava tot record càlid, la consolava l'escalfor dels veritables amics que l'estimaven i ella respirava fort per tal d'embriagar-se de la seva companyia. Però hi havia dies que no anava ningú a veure-la; sols pujaven a la seva cambra els de casa.

Feia ja molts dies que la baixaven al jardí. La tardor s'havia emportat el cant dels ocells i havia despulat els arbres. Ells tampoc no podien moure's. Ells també elçaven llurs braços amunt per tal de robar-li al vent, quan passa, tot missatge en un intent de trobar-hi una veu, un crit, o potser el plor d'algú que se sent sol.

Aquell matí notà que feia més fred i es va apropar més al foc. Les flames en els seus moviments, semblaven que participaven d'una dansa eròtica. La seva mirada perduda adoptà una expressió melangiosa; els llavis entreoberts semblaven, en la seva tremolor, dues fulles per caure; les mans, tot servant un llibre, es passejaven pels braços de la cadira; la pallidesa de la seva pell ara més acusada, vista a contrallum, feia d'ella a primer cop, una nina de cera; les cames, altre cop, eren cames fredes vora el foc.

De cop es sentí més sola que mai i se li féu un nus a la gola. Les mans es van aturardamunt els seus genolls i inconscientment començà a fregar-se'ls com si així pogués tornar-los a la vida, mentre una llàgrima rodolava rostre avall.

S'obrí la porta de la cambra. Era la mare. Era un bes. Era un nou dia.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

Per un oblit involuntari al n.º anterior de Sió, a la llista de col·laboradors pels diferents actes que es van celebrar per la Festa Major, no hi figuraven les següents cases comercials:

S. A. Ros — Obsequi
Confecions Fibal — 2 trofeus

EL TON de D'agramunt

per Josep Farreny

Que artista, com ha anat la Festa Major? I l'entrevista amb «La Mañana» i el sortir a la Televisió, al «Ara Lleida»? Ah-sí! i l'entrevista gairebé tot el matí a Ràdio Ponent el dia 15 de setembre? Molt, molt bé, ja ho sé i, encara m'oblidava de l'entrevista a Ràdio Sió, encara que això va ser molt poca cosa, gairebé res. Jo vaig anar a veure els teus quadres i no em van agradar gens, allò no val res. I vaig veure qui et felicitava i al darrera, sentir-li dir, el que et dic a la cara. I no vaig voler-te felicitar, no vaig voler donar-te aquest gust. Ho vaig mirar tot i vaig sortir de la sala com d'amagatotis, assegurant-me, això sí, que tu em vegessis, però per a ser-te més franc encara et diré més que, a propòsit, vaig passar molt de llarg la vista pel damunt dels teus quadres sense veure'ls; gairebé em donava de menys de mirar el que feia un home el qual, essent com en Pere o en Pau, gosava fer una exposició reproble en tot sentit, ja que tant el Pere, el Pau i jo mateix, ho hauríem fet millor que tu tot el que tu vares tenir la cara de presentar tan ostentosa-ment per la Festa Major, perquè tothom et veiés, t'admires? ca home! la gent no és tan ruc. ¿Què volies, crear en els que són més o menys de la teva condició, una sensació de complex de inferioritat? Això la gent pagesa i ramadera no t'ho perdonaran mai més, que t'has pensat ser, estarrufat, més que estarrufat! Una exposició, la Casa de la Coral —que per cert la casa sí que està molt bé— uns programes patrocinats per la Cooperativa Agropequària de Guissona, amb una fotografia teva davant de tot, els rucs al davant, i un escrit presentant-te com el ser més humil del món, manifestant que aquestes són feres manses... manses? De què manses? Si mai no havia vist tanta agressivitat, ràbia i ressentiment. I perdona, considero que el lloc no és el més adequat per a fer una exposició, les exposicions, ara que tenim el Museu, al Museu! Això fou com una interferència de la música a l'art: plàstic, la pintura! Elavors un article al programa de la Festa Major parlant de la teva exposició i al dia de la inauguració, donares una xerrada parlant-ne una altra vegada més del teu art, intel·lectual de secà! Això és art? T'has passat massa-se i'than fotut els fums al cap. Mira que fer una altra exposició a Tàrrega al novembre i al Museu —nostre Museu— una altra a la Setmana Santa! Això ja són ganes de caure des de baix, tan fons, que serà gairebé com l'impossible viatge al centre de la terra d'en Juli Verne: En fi que hi farem, al món diuen que hi ha d'haver persones de tota mena, cada boig amb el seu tema. Un artista fracassat com tu, massoquista com tu, volia dir-te que no calia que en parlessis del que t'estic parlant, però no podrà resistir-te a fer-ho, la cosa de l'escàndol a tu ja t'agrada i si a més és, incomprensible, perquè com que tu no t'entens, menys podran entendre's les teves pintures i articles, com és natural, embolica que fa fort, doncs! Què, n'has venut gaires de quadres? Es broma, ja ho saps. ¿Qui gosaria de penjar a casa seva, qualsevol d'aquestes mamarratxades teves si, en entrar qualsevol foraster, arrencaria a córrer? Color negre, de dol, de mort, de pessimisme, d'enveja, d'odi, de ressentiment. Ja saps, tothom que d'un ressentit no se'n pot fiar mai i si a més és socialista, sucursalista, arronsat als xarnegos, ai perdó, als foranis, forasters o refusats, sobrepassa tots els límits del tolerable.

JOSEP FARRENY

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE SETEMBRE

NAIXEMENTS

David Muixi Berengueres	dia 15
Concepció Graells Llana	dia 15
Sandra Miñambres Miralles	dia 17
Marta Solà Gené	dia 15
David Marsol Omedes	dia 23
Edgar González Marsol	dia 21

MATRIMONIS

Francesc Esteban Garcia i M. ^a Rosa Fonoll Bertran	dia 11
Francesc Pijuan Solé i Dolors Rodríguez Fernández	dia 26

DEFUNCIONS

Ramon Marsol Solé	dia 3
Carme Solsona Baró	dia 7

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE SETEMBRE

Dia	3	3-2	litres m.
-	4	27	
-	5	0'3	
-	11	10	
-	25	25'5	
-	29	12'5	
Total		78'5	litres m.²

L'observador: Deudat Pont

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors, Herbicides, Insecticides i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62 AGRAMUNT

L' Ajuntament Informa

CA LA VILA

Amb tota seguretat el punt més important que es tractà en el darrer Plenari de l'Ajuntament fou el que fa referència a l'aprovació del projecte de restauració i condicionament de l'edifici de l'Ajuntament i l'edifici anexe adquirit a principis d'any.

La sollicitud i les gestions que es realitzaren davant la Conselleria de Governació de la Generalitat de Catalunya ja es donaren a conèixer en el seu dia. Les condicions amb què la institució catalana accedí a la demanda de l'Ajuntament són les següents: La realització del projecte a càrrec de la Generalitat. L'import total de les obres, que és de 27'9 milions de pessetes, es finançarà amb el 50% a càrrec de la Generalitat a fons perdut, el 32% amb un préstec del Banc de Crèdit Local d'Espanya i el 18% en efectiu, per l'Ajuntament.

Els plànols i la memòria del projecte poden ser consultats a l'Ajuntament. Aquí donarem un extracte de la memòria.

A partir del programa de necessitats presentat per l'Ajuntament, i de l'anàlisi dels edificis sobre els que s'havia d'actuar, es va plantejar els criteris de la intervenció. Per tal de conèixer millor els edificis, a més a més de l'aixecament de plantes i façanes que es presenten amb aquest projecte, es van realitzar uns treballs de prospecció en diferents punts i elements estructurals que van posar al descobert alguns aspectes (existència de voltes amagades, antics passos tapats, etc.) que condicionaven la solució a adoptar.

Després d'uns intents de mantenir l'edifici del carrer Sabateria de Baix, la realitat estructural del mateix, i l'increment de costos que les solucions constructives a adoptar en cas de mantenir-lo comportaven, es va decidir enderrocar-lo i substituir-lo per un de nova planta.

Per altra banda, el valor de l'edifici actual de l'Ajuntament obligava a prendre solucions que no el desvirtuessin.

D'acord amb tot això, l'edifici es planteja de la següent manera:

A la planta baixa es situen les oficines administratives d'atenció al públic en general, i el magatzem municipal a la zona del carrer Sabateria de Baix, dintre l'edifici de nova planta; una entrada a nivell del carrer lateral apte per als minusvàlids; i les dependències de la policia municipal (lloc per atendre el públic i vigilar els dos accessos a l'edifici) en el nexa entre l'edifici actual i el nou. L'entrada principal es deixa igual, així com l'antiga presó, destinada a acollir objectes de la història de l'Ajuntament. Des de l'actual vestíbul, obrint un pas que aprofita en part una antiga obertura tapada, es fa la connexió entre els dos edificis. L'ascensor es col·loca en el vestíbul de nova creació, i es manté la caixa d'escala, encara que es modifiqui regularitzant els graons.

A la primera planta de l'edifici nou, accessible amb ascensor i des del segon replà de la caixa d'escala actual, es col·loquen els despatxos de l'alcalde (situat a la cantonada de l'edifici), i del secretari, units per un espai destinat a sala d'espera i lloc de treball d'un administratiu, i en el que desemboca una escala interior que comunica amb les oficines generals de la planta baixa. També es col·loca el despatx del jutge de pau i la seva sala d'espera de manera que encara que l'accés general és comú, quedin diferenciats els espais destinats a l'Ajuntament i al Jutge.

Sobre les dependències que acabem de descriure es situa el segon pis en el que es col·loquen sales i despatxos per als regidors, reunions de la Permanent, comissions i un espai de magatzem arxiu, així com uns sanitaris (element que es va repartint a totes les plantes). El passadís d'accés a aquests espais és prou ample com per permetre l'espera de visites, i la disposició de les finestres assegura una bona il·luminació i ventilació.

Aquestes dependències comuniquen a nivell amb l'actual planta primera de l'edifici vell en la que es recupera tot l'espai de connexió entre l'escala i la sala de Plens, que es refà mantenint la volta de guix i ampliant-la amb l'espai anexe de manera que ocupi la totalitat de la façana principal. S'elimina el pas actual cap al despatx de l'alcalde, que s'enderroca, alliberant així el pati interior.

Amb la disposició descrita s'aprofiten al màxim les diferències de nivell existents entre la plaça i el carrer Sabateria de Baix, i la gran alçada de la planta baixa de l'edifici vell.

El tercer pis de l'edifici nou és ocupat pels serveis tècnics que disposen de dos despatxos i una sala, dependències que es consideren més que suficients, així com uns serveis sanitaris. En façana s'ha previst una galeria-golfa semblant a la que existeix actualment, i que es repeteix també en altres punts d'Agramunt. El fet que l'ascensor projectat tingui accés per dos extrems possibilita que arribi també a aquesta tercera planta.

A la segona planta de l'edifici antic, a la que també s'hi arriba amb ascensor, s'hi situen dues aules (una d'elles molt gran, que pot ser subdividida), un espai de magatzem, un despatx per a la revista Sió (que disposa de doble alçada aprofitant la pendent de la teulada), i uns serveis sanitaris.

Aquesta disposició permet que l'edifici de nova construcció tingui una alçada molt semblant a la del que s'enderroca, mantenint exactament els nivells del que hem anomenat edifici vell.

Les obres previstes es completen amb la creació d'un nou badalot d'escala obrint finestres a les quatre cares, a les que s'accedeix des d'una passera metàl·lica connectada a l'escala actual per una nova escala, també metàl·lica, de manera que quedi clara aquesta nova intervenció; el refer tota la teulada (aixecant les teules, repassant les bigues de fusta, col·locant aïllaments tèrmics i d'humitat, i tornant a col·locar les teules velles).

L'edifici nou s'ha projectat de manera que s'integri en el conjunt del casc antic d'Agramunt, ressaltant els valors de l'actual Ajuntament.

La solució de teulada, les obertures del tercer pis, i els materials i colors emprats ajuden a aconseguir aquest objectiu.

S'han previst les instal·lacions elèctriques, d'aigua i de calefacció necessàries en aquest tipus d'edificis, i d'acord amb la normativa vigent.

A l'edifici vell no es preveuen actuacions a les façanes, que encara que molt necessàries, poden ser deixades per a una segona etapa, i en canvi es preveuen les actuacions de reforç de l'estructura allà on és necessari.

OBRES

S'han començat a establir les corresponents contribucions especials als veïns de les travessies de Sant Joan i del Forn així com s'han aprovat els plec de condicions i subhasta de les obres de pavimentació que s'hi duran a efecte. Amb la pavimentació d'aquestes dues petites vies quedaran arranjats tots els carrers del que tradicionalment s'anomena la vila vella, és a dir, la part més vella del casc urbà o zona que es trobava dins la muralla.

CURSOS

En començar una vegada més l'any acadèmic, l'Ajuntament ha endegat els cursos que habitualment organitza des de fa tres anys com són els Cursos de Català per adults, les Escoles de promoció Esportiva i l'Escola de Música. A aquestes dues últimes, enguany se'ls dona una nova estructuració, fruit de l'experiència adquirida, que esperem redundaran en benefici de l'alumnat.

MUSEU - ARXIU

Continua la campanya per la recaptació de material destinat a l'Arxiu Històric. Recordem que tota persona o entitat posseïdora de fotografies, programes, postals, etc. que vulgui *cedir-les* per fer-ne còpia, pot adreçar-se al Museu o a l'Ajuntament. Durant aquests darrers dies s'ha recollit material molt interessant. Algunes mostres fou exposada al Museu durant el mes de setembre.

Per al dia 24 d'octubre, està prevista la inauguració d'una exposició d'«Artesania de Forja». L'originalitat del material exposat i la seva perfecta realització fa recomanable una visita al Museu, que cada dia es veu més visitat pels agrumuntins i forasters.

LLICENCIES D'OBRES

A Pere March i March, arrebossar parets laterals, en la casa del Cr. dels Asgous.

A Didac Ginés i Torà, per canviar teulada i obres interiors, en la casa del Cr. de Sant Joan.

A Marc Miralles, per reparar la teulada, en la casa de la plaça Mafet d'Agramunt.

A Josep Eroles i Monistrol, arrebossats interiors i exteriors, en la casa del Camí de les Planes.

A Joaquina Miralles i Castellà, per col·locar un tub de baixada d'aigües, en la casa de l'Avda. de Jaume Mestres.

A Joan Bovet i Orrit, per instal·lar un tub de baixada d'aigües, en la casa de l'Avda. de J. Mestres.

A Josep Mora i Capdevila, per obres interiors, en la casa del Cr. de Sant Joan.

A Gabriel Serra i Beneit, per renovar la teulada i pintar la façana de la casa del Cr. de la Baixada dels Dipòsits.

A Josep Berenguera i Puigarnau, repassar la terrassa i pintar façana en la casa del Cr. de Vilavella.

CONNEXIONS D'AIGUA

A Joan Carrion i Arreondo, pel seu pis situat al Cr. de la Verge dels Socors.

A Francesc Solé i Limas, al seu pis al Cr. de la Verge dels Socors.

A Ramon Torra i Escolà, pel Cafè-Bar, al Cr. de D. Pere de Gomar.

OBERTURA D'ESTABLIMENTS

Als Srs. Jordi i Ramon Torra i Escolà, Cafè-Bar, al Cr. de D. Pere de Gomar.

ALTRES LLICENCIES

A Ramon Padros i Pascual, per instal·lar un camió Xurreria, a la plaça del Pou els dies de la Festa Major.

NINXOLS

A la família Lombarço, adquisició d'un ninjol a la Galeria de Sant Jordi.

FACTURES APROVADES

FECSA, enllumenat dependències Municipals, ces de juliol	11.537
Id., enllumenat públic, mes de juliol	260.000
ESA, combustible vehicles Municipals	13.110
FECSA, força motriu elevació d'aigua	233.313
Pretensats Cuñat, material	14.227
Electricitat Pere Riera, material	9.950
Farmàcies Viladot, i Mas, receptes empleats plantilla	7.966
Foment Pro-Mercat, quota mes d'agost	11.000
Pere Ramon, S.A., caramels Festa Major	7.265

Joan Jové, material i treballs obres Municipals	9.909
Transports Berna us, diversos encàrrecs	7.100
Pere Boncompte, sal cavall Escorxadors Municipal	88
FECSA, enllumenat oficina Escorxadors	1.525
Aragonesa de Festes, per diversos capgrossos Festa Major	50.564
Eugeni Gil, material neteja escoles	4.507
Comercial Pegano, material Piscines	6.250
Totcamp, productes neteja camió escombraries	1.960
Miquel Rovira, reparacions vehicles Municipals	10.390
Seguretat Social, quota personal contractat i paga extra	285.389
D.R. Gili, instal·lació reg poliesportiu	435.166
Sebastià Albareda, material per l'enllumenat públic	103.191
M. Pintó Abadal, material obres Municipals	4.433
La Alianza, conducta funcionaris, mes setembre	9.540
Marbres Bujeda, placa inauguració nou grup escolar	20.860
Transports Josep M. ^a Poch, diversos encàrrecs	895
La Cultural, subscripció AVUI, 3 ^{er} trimestre	3.100
Comercial Pegano, carbonat de sosa piscines Mun.	4.500
Ros-Roca, S.A., reparació camió escombraries	880
Vulcanitzats Ibarz, reparació rodes camió escomb.	600
Lluís Comenge, pin ar al Camp d'Esports i vernís	5.685
ESA, carburants vehicles Municipals	13.927
Institut de Batxillerat, enllumenat aules EGB agost	5.603
Cambra Agrària, reparació vies públiques	68.969
J. Paçullés, treballs envelat	17.387
Ferreteria Molinet, material reparació Servei d'Aigües—	7.088
Cia. Telefònica, quota mesos juliol i agost	45.258
AIASA, conservació comptadors aigua, 3 ^{er} trimestre	21.840
Delegació d'Hisenda, retenció despeses funcionaris, maig-juny	154.464
Joaquim Barrios, plàstic cotxe bombers	1.710

JOSEP BERTAN I PUIGPINOS

Amb aquesta atenció, cal preveure bons resultats en els cursos de català que, com cada any, organitza l'Ajuntament.

Foto: R. Creus

Quan val una dona?

per Guillem Viladot

Els partits polítics s'han hagut d'afrontar, vulguis que no, amb una qüestió que sembla assolida, si més no, en gran part: el divorci. No vull entrar, perquè ja ho fet en d'altres ocasions, en el tema. Només m'interessa de dir que ignoro fins a quin punt el trencament de la parella és solució dels seus problemes. Però a les persones se'ls ha d'oferir la llibertat suficient per a provar-ho tot, fins i tot allò que podria anar contra seu. Es així com, per experiència pròpia, cadascú sap allò que li convé.

Arribar a aques's estadis en què la dona té uns drets reconeguts, no ha estat pas fruit d'UCD ni de l'Estat espanyol, sinó que és fruit d'una llarga lluita mantinguda des de fa segles. I per què la dona ha estat la reivindicadora principal del divorci?

La parella institucionalitzada sembla ser que es fonamentava en aquest principi: la dona ha estat feta per a estimar, per a respectar i per a obeir. La dona era educada en les feines de casa per tal que aquestes funcions poguessin ser professades devotament. L'home era considerat un ser superior que la dona havia de respectar des de la seva inferioritat. Perquè en un temps va quedar abolida l'esclavitud, pel que es referia a l'home, però la dona restà esclava.

Aquesta afirmació podria semblar exagerada a més d'un lector, però avui mateix, quantes dones, que arrosseguen aquest sentiment de servitud dins la parella, no són veritables esclaves del seu home? Jo conec dones, especialment artistes que, o han hagut de renunciar a la seva vocació per tal de convertir-se en servidores de l'espòs, o, de voler compartir la vocació i els seus «deures», s'han vist abocades a veritables inferns. També en conec que, per tal d'assolir la seva identitat, han hagut, amb tota la pena del món, de recórrer al divorci.

I és que fa no gaire més de cent anys, exactament l'any 1856, l'escriptor anglès R.W. Emerson denunciava que a la Gran Bretanya encara era un fet el dret del marit a vendre la seva esposa! Tal com sona. Si les coses eren així, no és d'estrany que fos precisament a l'Anglaterra on el feminisme s'ence'és amb veritable fogositat.

Una mica més enrera, l'any 1814, Henry Cook, que es va haver de casar per exigència de les «lleis de bastardia», induït pel rector de la seva parròquia va vendre la seva esposa per la quantitat d'un xelí! El document que es va estendre a l'hora de formalitzar l'operació, diu textualment: «el 17 de juny de 1815. He rebut de John Earl la suma d'un xelí, en total, per la meua esposa legítima.— Signat: Henry Cook. Testimonis: Daniel Cook i John Chippen».

Aquesta és una mostra de com la dona, fa cent anys, era un ser que no comptava dins la famosa proclama dels Drets de l'Home, i que es va veure obligada a encetar un moviment, el feminisme, que encara dura, i que va néixer a l'ombra dels moviments burgesos que proclamaven la igualtat i la llibertat, i si no a l'ombra, sí almenys van coincidir amb la lluita de la burgesia en la seva lluita pel poder polític i social. El moviment va ser tan radical ja des del seu començament que la reina Victòria d'Anglaterra es va veure obligada a fer una crida a totes les dones de bona voluntat per tal d'unir-se «... a frenar aquesta bogeria i perversitat dels drets de les dones, amb tots els seus horrors conseqüents, en què s'ha entossudit el pobre sexe dèbil, oblidant tot sentit de sensibilitat femenina i de correcció...».

Al meu veure, però, el feminisme, precisament per ser fill de l'època victoriana, es presentà massa enemic de l'home en detriment de la personalitat, infinitament rica, de la dona que, en masses ocasions encara ara, sembla ser un ser assexuat.